

KEIKALLA

AARNISEPPÄ / JYRKI PORTIN

Aarnisepän tarina alkoi kehittyä aikansa kuplittuaan, vähän kuin luonnostaan putkahtaen kun aika oli sille kypsä. Olin aikoinaan ottanut lukioikäisenä pianotunteja muun harrastustoiminnan ohessa. Kotona ei ollut pianoa vaan Philicorda sähköurut, jolla harjoittelin. Aika äkkiä kuitenkin huomasin että oli paljon mukavampi soittaa uruilla ihan omia juttuja kuin Bachia tai muuta sinänsä hienoa musiikkia. Erityisesti innosti soittaa juttuja, jossa tapahtui vähän, mutta harmonisesti, hitaasti paljon. Erityisesti Tangerine Dream, Klaus Schulze ja Pink Floyd innostivat tekemiseen. Joku Schulzen Timewind, TD:n Rubicon ja Floydin Ummagumma kolahtivat todella kovaa. Monet yöt menivät jammailllessa pitkiä kaaria kuulokkeet korvilla.

KEIKALLA

Soittohommat jäivät kuitenkin kun satsasin niin kovasti kilpaurheiluun ja valokuvaamiseen. Ei vaan ollut aikaa musiikille. Tämä asia, että soittaminen jäi lähes olemattomaksi kymmeniksi vuosiksi, vaivasi minua koko ajan. Palo oli jäljellä. Kerran sitten otin lainaksi kaveriltani Korgin syntetisaattorin ja tiesin heti miten tässä tulee käymään. Vein jo parin päivän jälkeen soittimen takaisin, koska huomasin että joka välissä piti sieltä ääntä tutkailla ja tuntui että nyt ei muuta teekään. No, ei mennyt kauaakaan kun kuitenkin annoin pikkusormen ja kävelin paikalliseen soitinkauppaan. Eikä ole kaduttanut. Aarniseppä taiteilijanimenä kuulosti kivalta kun siitä voi rakentaa monenlaisia mielikuvia. Lisäksi aarniseppä on äärettömän uhanalainen vanhojen tammimetsien kovakuoriaislaji ja tässä asiassa yhdistyy myös oma rakkauteni vanhoihin luonnonmetsiin. Olen koko ikäni liikkunut metsissä ja soilla sekä myöhemmin myös merellä. Tämä seikka on todella tärkeä minulle ja se kyllä kuuluu myös tekemässäni musiikissa, samoin kuin toivottavasti tietynlainen luonnon ja olemisen syvä myyttisyyskin. Teen musiikkia myös yhdessä Jan Lehmuksen kanssa Aarniseppä & Erakko nimellä. Olemme julkaisemassa Aavaa -nimisen vinyyljulkaisun tulevan alkusyksyn aikana.

Kevään ensimmäinen karpänen lentää henkisesti pitkälti maalaustaiteen maailmassa. Olen tehnyt kuudesta minulle tärkeän taiteilijan maalauksesta tarinan. Sinänsä tämä ei suoraan tarkoita että kuvailisin maalausta konkreettisesti äänten avulla vaan enemmän sitä miten koen maalauksen sisäisesti. Oli äärettömän mielenkiintoista lukea ja tutkia kirjallisuudesta myös ko. taiteilijoiden tarinoita ja henkilöhistoriaakin. Halusin jotenkin sisäistää heidän kokemusmaailmaansa tekemääni musiikkiin.

Keikka onnellisesti takana Ykspihlajan kulttuuriviikolla 2020. Kuva Nelli Kujala

Kuvataiteen ja musiikin yhdistäminen on ollut luontevaa kaikissa Aarniseppän julkaisuissa. Olen tehnyt paljon yhteistyötä alan huippuosaajien kanssa saavuttaakseni haluamani ulkoasun julkaisuihin. Olen pitänyt poikkitaiteellisia valokuvanäyttelyitä koti- ja ulkomailla ja se seikka että on nähnyt paljon vaivaa ja huolta esimerkiksi näyttelyripustusten suhteen heijastuu vääjäämättä myös levyjulkaisujen ulkoasuun. Konkreettisesti tämän uuden albumin tekemiseen meni kaksi vuotta, mutta oikeastaan en osaa edes sanoa montako vuotta ajatus kehittyi ja kasvoi mielessäni. Nautin hitaasta työskentelystä. Jo valmiiksi miksattujakin kappaleita oli lopulta pakko pudottaa pois kun ne eivät sopineetkaan lopulta yhteiskonseptiin. Luotan aina että kannattaa antaa ajan tehdä oma tehtävänsä asioiden kirkastamiseksi.

Välillä tuntuu että homma alkaa tökkiä ja joitakin teknisiäkin ongelmia nousi esiin mutta niistä selvitettiin hyvin. Huomasin että kun on pari päivää muissa askareissa, jos jutut ei etene, niin sitten jo kohta huomaakin että vastaus asiaan löytyy. Pidän erittäin paljon yhteistyöstä muiden taiteilijoiden kanssa,

KEIKALLA

se on minulle luonteenomaista. Pyysin mukaan yhteistyöhön ihmisiä, joita arvostan suuresti. Ja tietysti myös tiedän heidän aikaisemmasta tuotannostaan. Mukana on myös tekijöitä, joista muutama on ollut mukana jokaisessa Aarnisepän julkaisussa. Ja voin sanoa että koin albumin teon hienona kollektiivisenakin matkana. Kun kappaleet alkoivat hahmottua, tiesi kyllä ketä pyytää kanssaan mihinkin niistä soittamaan. Erona aiempiin julkaisuihin Aarnisepän omaa soundia on ehkä viilattu ja hiottu vielä entistä enemmän esille. Soitetun musiikin ohessa on kenttänauhoituksia kuten ennenkin, mutta niitä on vähemmän ja jotenkin instrumentin omaisina täsmäiskuina. Äänen orgaaniseen ilmavuuteen ja syvyyteen on käytetty paljon vaivaa.

Itselleni uuden musiikin luomisessa kaikki lähtee siitä että löytyy viitekehys, joka jää puhuttelemaan. Kuten sanottu pidän hitaasta työskentelystä. Se on jotenkin myös luonteenomaista vastapainoa kaikelle maailman hektisyydelle. Rakennan kerroksia vähitellen. Vanhan tilalle voi löytyä aivan uusi painotus, mutta voi käydä myös toisin päin. Annan kappaleelle aikaa ja kuuntelen sitä lukemattomia kertoja ja teen muutoksia tarvittaessa eli usein! Luotan kuitenkin siihen että jossain vaiheessa kappaleen pitää olla valmis eikä hiominen enää kannata. Kun on hieman friikkiviilaaja luonteeltaan, tämä ei tietenkään ole aina niin helppoa!

Tämän kevään eristäytymisen aika ei kovin paljoa kuitenkaan muuttanut tekemisen tapojani. Olen etupäässä omissa oloissani ja perheen kanssa muutenkin, joten siinä suhteessa ei tekeminen paljoa muuttunut. Toivon että yleisemmin kevään asiat voisivat vaikuttaa ihmisten suhtautumiseen ja käyttäytymiseen luonnon hyvinvoinnin suhteen ja samalla myös ihmisten hyvinvoinnin suhteen. Ja että tehtäisiin esimerkiksi havaintoja matkustamisen vähentymisen vaikutuksesta ilmastoon ja rajoitusten vaikutuksesta moneen muuhunkin mitattavissa olevaan positiiviseen kuormituksen vähentymiseen.

On ollut hienoa havaita miten monet ihmiset ovat löytäneet esimerkiksi metsän rauhoittavan vaikutuksen itseensä.

Yllä oleva teksti on lainattu LoviAmbient Blogisivustolta Haastattelu ja tekstin muokkaus: Heikki Lindgren

KEIKALLA

Oman tuotannon lisäksi on Aarnisepän musiikkia tarjottu Ylen Avaruusromua –ohjelmassa toimittaja Jukka Mikkolan toimesta.

AARNISEPÄN LEVYTYKSET

Hyönteisten temppeli (2016)

- levynteossa avustivat seuraavat muusikot: Mika Verde Rintala, Tuomas Rounakari, Marko Portin, Joonas Riippa, Ville Riippa, Tommi A Lahtonen, Jan Eerala, Pekka Hietalahti, Antti Hokkala, Jan Lehmus, Jussi Lehtisalo ja Lasse Kataja.
 - o näyte levytä

Suo on kaunis (2016)

Tuntu (2018), yhdessä Rihmaston(Jukka Andersson, Jarkko Lahti) kanssa.

Metsänväki (2019)

- levynteossa avustivat seuraavat muusikot: Seppo Istukaissaari, Jan Eerala, Pekka Hietalahti, Tommi Peltola, Mika Verde Rintala, Tuomas Rounakari, Ville Riippa, Marko Portin, Joonas Riippa, Joni Tiala, Jussi Lehtisalo.

Kevään ensimmäinen karpänen (2020)

- levynteossa avustivat seuraavat muusikot: Tuomas Rounakari, Seppo Istukaissaari, Tommi Peltola, Jan Eerala, Antti Hokkala, lines Kempainen, Jonne Kempainen, Esa Laasanen, Heikki Lindgren, Ville Riippa, Sid Hille, Tommi A Lahtonen

AAVAA I-IV (2020), yhdessä Erakon (Jan Lehmus) kanssa.

Oman tuotannon lisäksi on Aarnisepän musiikkia tarjottu Ylen Avaruusromua -ohjelmassa toimittaja Jukka Mikkolan toimesta.